

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **J. M. i J.G.**

uniewinnionych od popełnienia czynu z art. 212 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 lutego 2025 r.

zażalenia oskarżyciela prywatnego A.G.

na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego

Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 5 grudnia 2024 r., sygn. akt IV Ka 1596/23,

o odmowie przyjęcia kasacji,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 września 2024 r., sygn. akt IV Ka 1596/23, Sąd Okręgowy w Szczecinie utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 24 maja 2023 r., sygn. akt II K 359/21, uniewinniający J.M. i J.G. od zarzucanego im przez oskarżyciela prywatnego A.G. czynu określonego w art. 212 § 1 k.k.

Na wniosek złożony w terminie wniosek oskarżyciela prywatnego sporządzone zostało pisemne uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego, które doręczono A.G. w dniu 8 października 2024 r. (k.408). W dniu 15 października 2024 r. oskarżyciel prywatny nadał w urzędzie pocztowym pismo zatytułowane „Zażalenie na wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie...”, które – z uwagi na jego treść – uznane zostało za jego osobistą kasację od powołanego na wstępie wyroku Sądu drugiej instancji (pkt. 1 zarządzenia Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 29 października 2024 r., sygn. akt IV Ka 1596/23 – k. 413). Zarządzeniem tym wezwano jednocześnie A.G. (pkt 2) w trybie art. 120 § 1 k.p.k. do uzupełnienia braków formalnych kasacji poprzez jej sporządzenie i podpisanie przez adwokata bądź radcę prawnego oraz dołączenie dowodu opłaty od kasacji w kwocie 450 zł w terminie 7 dni od daty otrzymania zarządzenia pod rygorem odmowy przyjęcia kasacji. W pkt. 3 wskazanego zarządzenia pouczone wreszcie oskarżyciela prywatnego o prawie oraz sposobie do złożenia w tym terminie wniosku o zwolnienie od opłaty oraz wniosku o wyznaczenie mu pełnomocnika z urzędu.

Zarządzenie powyższe doręczono adresatowi w dniu 4 listopada 2024 r., co A.G. pokwitował własnoręcznym podpisem (k. 415).

Ponieważ w zakreślonym terminie (do dnia 12 listopada 2024 r.) oskarżyciel prywatny nie uzupełnił braków formalnych, zarządzeniem Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 5 grudnia 2024 r., sygn. akt IV Ka 1596/23, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. odmówiono przyjęcia jego osobistej kasacji.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł z zachowaniem terminu A.G. podnosząc w jego treści, że nie był w stanie usunąć w terminie braków formalnych kasacji, ponieważ jest niezdolny do pracy, a w związku z tym nie dysponował i nie dysponuje odpowiednimi środkami finansowymi, na dowód czego dołączył do środka odwoławczego Orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS (k. 425).

Natomiast w kolejnych pismach z dnia 21 i 24 lutego 2025 r. (daty wpływu do SN) oskarżyciel prywatny zakwestionował wydany w jego sprawie wyrok Sądu odwoławczego podnosząc pod adresem tego orzeczenia szereg zastrzeżeń tak natury faktycznej, jak i prawnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie oskarżyciela prywatnego na uwzględnienie nie zasługuje.

W ramach postępowania okołokasacyjnego Przewodniczący IV Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Szczecinie dopełnił wszelkich czynności, które obowiązany był podjąć w związku z inicjatywą oskarżyciela prywatnego po wydaniu przez Sąd drugiej instancji wyroku utrzymującego w mocy zaskarżone apelacją orzeczenie Sądu Rejonowego w Świnoujściu. Świadczy o tym przedstawiony wyżej przebieg tych czynności, do których nie można zgłosić jakichkolwiek zastrzeżeń.

Uczestniczący w rozprawie apelacyjnej A.G. pouczone został o terminie i sposobie wniesienia kasacji, a pomimo tego złożył nadzwyczajny środek zaskarżenia nie spełniający wymogów formalnych m.in. z art. 526 § 2 k.p.k. W związku z tym zasadnie wezwany został do uzupełnienia tych braków (art. 120 § 1 k.p.k.) co jednak nie spotkało się z jego strony z jakąkolwiek reakcją.

Nie stanowi przy tym usprawiedliwienia dla beczynności oskarżyciela prywatnego podnoszony przez niego w zażaleniu fakt nie posiadania środków finansowych zarówno na uiszczenie opłaty, jak i na ustanowienie pełnomocnika do sporządzenia i wniesienia kasacji. Sąd Najwyższy okoliczności tej nie kwestionuje należy wszelako zważyć, że w pkt. 3 zarządzenia z dnia z dnia 29 października 2024 r., Przewodniczący IV Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Szczecinie pouczył A.G. o możliwości ubiegania się o zwolnienie od opłaty od kasacji oraz o wyznaczenie mu pełnomocnika z urzędu, wskazując termin i sposób postępowania w tym przedmiocie. Brak reakcji na to pouczenie obciąża więc wyłącznie skarżącego.

Skoro braki formalne kasacji sporządzonej osobiście przez samego oskarżyciela prywatnego nie zostały w określonym terminie uzupełnione, nie podjął też wyżej wymieniony działań, o których został pouczone, wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia takiej kasacji było prawidłowe znajdując podstawę prawną w przepisach art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k.

Żadnego znaczenia dla niniejszego rozstrzygnięcia nie miały przy tym te wszystkie uwagi, które zawarte zostały w pismach skarżącego z dnia 21 i 24 lutego 2025 r. Przedmiotem kontroli odwoławczej Sądu Najwyższego nie były bowiem wydane w sprawie wyroki Sądu Rejonowego w Świnoujściu i Sądu Okręgowego w

Szczecinie, a do poprawności tych orzeczeń odnoszą się zastrzeżenia zgłaszane przez A.G. w powołanych pismach, lecz wyłącznie zasadność wydanego zarządzenia z dnia 5 grudnia 2024 r. o odmowie przyjęcia kasacji, do tej zaś materii powyższe wystąpienia w najmniejszym nawet stopniu się nie odnosiły.

Uwzględniając zgodności z prawem kwestionowanej przez autora zażalenia decyzji procesowej tj. zarządzenia wydanego w trybie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k., której wniesiony środek odwoławczy nie podważył, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[a.ł]